

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 52/2017-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. januára 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou Mgr. Erikou Martiškovou, Dona Sandtnera 13, Pezinok, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 60/2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. decembra 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 60/2015 (ďalej len „namietané konanie“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je účastníčkou konania vo veci „žaloby o určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy“, ktorú okresnému súdu podala 2. februára 2015.

Sťažovateľka uvádza, že konanie prebieha viac ako dvadsať mesiacov, pričom od výsledku namietaného konania je závislé iné konanie sťažovateľky, a to konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré bolo prerušené až do prijatia rozhodnutia v namietanom konaní.

Sťažovateľka argumentuje, že *„Posledné a jediné pojednávanie vo veci sa uskutočnilo dňa 06.10.2015, teda 14 mesiacov spätne, pričom ani uvedené pojednávanie nebolo otvorené, nakoľko sa súd nevysporiadal s procesnou otázkou návrhu na pristúpenie intervenienta na strane žalobkyne do konania a právny zástupca ani nebol upovedomený o nemožnosti konania a o tejto skutočnosti sa dozvedel až keď sa dostavil na vytýčené pojednávanie, hoc bolo zjavné že nebolo možné vo veci pojednávať. Je potrebné podotknúť, že z dôvodu nekonania, resp. nečinnosti súdu nebolo do dnešného dňa o uvedenej otázke rozhodnuté, čo tvorí prekážku konania vo veci samej. (o danej otázke rozhoduje ako odvolací súd Krajský súd v Bratislave) Od vyššie uvedeného dátumu sa už žiadny úkon vo veci neuskutočnil, a to v dôsledku konania, postupu a pochybení súdu:*

- nariadenie prvého pojednávania (dosiaľ jediného) až 8 mesiacov po doručení žalobného návrhu

- nedoručoval písomnosti v primeranom časovom horizonte (doručenie uznesenie o zamietnutí návrhu na pristúpenie intervenienta na strane žalobkyne vydaného dňa 09.10.2015 5 mesiacov po jeho vydaní, t. j. 08.03.2016 a doručenie odvolania osoby, ktorá nebola pripustená ako vedľajší účastník až v auguste 2016, čím požiadavka na vyjadrenie sa k uvedenému odvolaniu bola doručená žalobkyne takmer 1 rok po vydaní uznesenia

- nevykonával úkony tak, aby sám nebol dôvodom nemožnosti konať ako tomu bolo v prípade doručenia výzvy na vyjadrenie sa k odvolaniu voči nepripusteniu intervenienta - bez samotného odvolania, čoho následkom bolo oddialenie ďalšieho konania vo veci

- odoslanie spisového materiálu na rozhodnutie odvolaciemu orgánu koncom augusta roka 2016, takmer rok po vydaní uznesenia, ktoré je predmetom odvolacieho konania

- včasným neodstránením procesných prekážok v konaní spôsobuje oddialenie vydania rozhodnutia vo veci samej.“.

Ďalej sťažovateľka uvádza:

„Listom zo dňa 11.09.2016 právny zástupca sťažovateľky upozornil na prietahy v konaní predsedu Okresného súdu Bratislava III a žiadal, aby súd vo veci konal. Predseda konajúceho súdu v odpovedi na doručení sťažnosť súhlasil s názorom sťažovateľky a uznal jej sťažnosť ako dôvodnú, pričom však skonštatoval, že napadnutý postup súdu spôsobila nesústreďená práca asistentky zákonného sudcu, ktorá však na súde už nepracuje, preto nie je možné voči nikomu vyvodiť zodpovednosť.“

Sťažovateľka na základe uvedenej argumentácie navrhuje, aby ústavný súd vo veci rozhodol týmto nálezom:

„Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/60/2015 p o r u š i l právo [REDAKOVANÉ], aby sa jej vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov, ktoré je zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/60/2015 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietahov.

[REDAKOVANÉ] p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5.000,- Euro a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 303,16 Euro, ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný zaplatiť na účet advokáta Mgr. Eriky Martiškovej, č. ú.: [REDAKOVANÉ] vedený v [REDAKOVANÉ] a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu Ústavného súdu SR.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z obsahu sťažnosti sťažovateľky, ako aj z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka ochranu svojich špecifikovaných práv primárne uplatnila prostredníctvom sťažnosti na prieťahy v konaní adresovanej predsedovi príslušného súdu, ktorý uznal jej opodstatnenosť. Predmetnú sťažnosť sťažovateľka podala 11. septembra 2015, pričom predseda okresného súdu na ňu reagoval 15. novembra 2016. So sťažnosťou namietajúcou porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sa sťažovateľka na ústavný súd obrátila už 23. decembra 2016.

Ústavný súd už viackrát rozhodol, že účelom práva účastníka konania podať pred všeobecným súdom sťažnosť na prieťahy v konaní [podľa § 3 ods. 7 a § 62 ods. 1 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou. Ústavný súd preto o sťažnosti, predmetom ktorej je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, koná iba za predpokladu, že sťažovateľ preukáže, že využil označené právne prostriedky podľa zákona o súdoch (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), avšak ich využitím nedosiahol účinnú nápravu namietaného porušenia označených práv.

Ústavný súd považuje podanie sťažnosti na prietahy v konaní podľa § 3 ods. 7 a § 62 ods. 1 a nasl. zákona o súdoch za účinný prostriedok ochrany základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Účinnosť takéhoto právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými prietahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných prietahov a ustanovuje za také prietahy aj disciplinárnu zodpovednosť (§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1, § 116 ods. 1 písm. b) a § 120 ods. 7 citovaného zákona).

V prípade sťažovateľky, ktorej sťažnosť na prietahy v konaní posúdil predseda okresného súdu ako dôvodnú, od realizácie uvedeného prostriedku ochrany až do podania sťažnosti ústavnému súdu uplynula podľa názoru ústavného súdu krátka doba, ktorá predsedovi príslušného súdu neposkytuje z časového hľadiska reálny priestor potrebný pre prijatie efektívnych opatrení v záujme ochrany práv sťažovateľky v namietanom konaní, ktorého doterajšiu dĺžku navyše nemožno považovať za extrémnu. Za týchto okolností považuje ústavný súd predmetnú sťažnosť na prietahy v konaní iba za formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti sťažovateľkou namietanému postupu okresného súdu v označenom občianskoprávnom konaní.

Ústavný súd v súvislosti s namietaným postupom okresného súdu, ktorým malo dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súdu doručená predčasne, a to v čase, keď ešte nebolo možné dospieť k záveru, že by vyčerpanie právneho

prostriedku, ktorý zákon účinne poskytuje sťažovateľke na ochranu jej práv, bolo bezúspešné a neprinieslo ním sledovaný cieľ.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd nad rámec uvedeného poznamenáva, že sťažovateľke v budúcnosti, pokiaľ dospeje k presvedčeniu, že v posudzovanom konaní dochádza opätovne k narušeniu plynulosti postupu okresného súdu zbytočnými priet'ahmi, nič nebráni uplatniť opäť ochranu svojich práv prostredníctvom sťažnosti adresovanej ústavnému súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2017